

grad kommer til at svare til de ansattes ønsker.

Vedrørende fortabelse af dagpengereetten ved vægning.

I bemærkningerne til lovforslaget er det nævnt, at et medlem, der er beskæftiget på nedsat tid, og som følge deraf modtager supplerende dagpenge, vil få standset udbetalingen af de supplerende dagpenge, hvis medlemmet vægrer sig ved at overtage et anvist arbejde på fuld tid. Det anviste arbejde skal dog være af mere end midlertidig varighed, og i bemærkningerne er det nævnt, at det vil sige, at arbejdet må påregnes at være mere end 5 uger.

I henvendelserne til arbejdsmarkedsudvalget gives der udtryk for, at minimumskravet for varigheden af det anviste fuldtidsarbejde bør hæves, hvis arbejdet skal kunne siges at være af mere end midlertidig varighed.

Hertil kan jeg oplyse, at jeg er positivt indstillet over for en forhandling om en ændring af det nævnte minimumskrav for varigheden af det anviste fuldtidsarbejde.

Vedrørende minimum for udbetaling af dagpenge for en uge.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil der i forbindelse med lovforslaget administrativt blive fastsat en regel om, at dagpenge, der efter de gældende regler kun kan udbetales for mindst 1/2 dags ledighed,

fremtidig kun kan udbetales, hvis de udgør erstatning for mindst 1 dags ledighed.

Det er min opfattelse, at det foreslåede minimum for udbetaling af dagpenge for en uge er rimeligt.

(I forbindelse med udarbejdelse af cirkulære herom vil det blive overvejet, om denne regel også skal omfatte ledighed i forbindelse med vejrlig.)

Vedrørende mindstegrænsen for medlemsantallet i en kasse.

For at øge effektiviteten i administrationen af forsikringen er det i lovforslaget medtaget, at mindstegrænsen for medlemsantallet i en kasse ændres fra 1.000 til 5.000.

Forslaget har henblik på fremtiden. Udviklingen går klart i retning af større og mere komplicerede opgaver for kasserne og i retning af et intensiveret tilsyn. Udvidelserne af kassernes arbejdsområde taler for denne rationalisering, for at medlemmerne også i fremtiden kan sikres en tilfredsstillende betjening.

Efter min opfattelse vil det ikke være forsvareligt at fastsætte mindstegrænsen for medlemsantallet i en kasse til mindre end 5.000 medlemmer.

For at give de berørte kasser en rimelig tid til at finde den for dem bedste løsning er der i lovforslaget indføjet en frist til 1. januar 1982.

Hvis der er ønske om det fra folketingets side, er jeg åben over for den ønskede ændring af fristen.

SVEND ÅUKEN

/ H. Winther